

Hvem er vi?

Et netværk for mennesker, som er traumatiseret over at have haft et menneske med psykopatiske træk i deres liv. Netværket er både for børn, forældre og eks partnere, kolleger, arbejdsgivere og underordnede til psykopater.

Netværkets forældreproblematikker er bl.a. misbrug, incest, vold og vanrøgt, børnebortførelse og stalking, hjernevask og isolering af børnene.

Netværket erkender, at psykopatiske træk sjældent diagnosticeres. Vi definerer psykopati som en vedvarende adfærd svarende til den, der beskrives på ICD-10 for borderline, narcissistisk, dyssocial eller histrionisk personlighedsforstyrrelse. Vi lægger bl.a. vægt på beskrivelser af ustabil og omskiftelig adfærd, opfarendhed, emotionel kulde, sadisme, egoisme, psykisk/fysisk vold, vanrøgt og børnemishandling, manglende skyldfølelse, manipulation og løgn.

Men offerets reaktioner er lige så vigtige: Virker offeret selvsikkert eller forvirret? Forventer offeret at blive troet på, eller er offeret usikkert og undskylder konstant? Med andre ord: Virker offeret voldsramt og "udslettet"?

Hvad ønsker vi?

Fædre, mødre og voksne børn i netværket er enige om, at vi først og fremmest ønsker en langt bedre sagsoplysning, når der går jura i børnesager.

Vi ønsker, at barnets bedste ikke oplyses ud fra lovstandarder om to forældre, men beror på individuelle vurderinger.

Vi ønsker, at bopælen placeres efter de voksnes omsorgsevne, empati og hidtil udviste adfærd – ikke efter køn eller biologiske bånd.

Vi ønsker en lov, som tager højde for forskning i USA og Australien og England, som entydigt viser, at årsagen til højkonflikt-skilsmisser er personlighedsforstyrrelser (75% mænd og 25% kvinder), som fører til vanrøgt og overgreb på børnene hos den ene af forældrene.

Hvad er en højkonflikt-skilsmisse?

Ofrene i højkonflikt-skilsmisser er børnene og to grupper forældre:

- a) Bopælsforældre, som ikke kan beskytte børnene mod uegnede samværsforældre;
- b) Samværsforældre, som har mistet børnene til en uegnet bopælsforælder.

Dette er ikke en kønsproblematik, da der er både egnede og uegnede forældre af begge køn.

Forslag til definition af begrebet "højkonfliktsag": En sag, hvor en eller begge forældre fremkommer med påstande om modpartens nedsatte forældreevne eller føler sig chikaneret af den anden forælder.

To symptomer på psykopat-sager:

- 1) Forældrene er uenige om sagens realiteter, konfliktens årsag og konkrete faktuelle begivenheder.
- 2) Magtdynamikken mellem forældrene er skæv, og én eller begge føler sig utryk ved modparten.

Anbefalinger til beskyttelse af børn i højkonflikt-skilsmisser

- **Skriv barnets sikkerhed og tryghed ind i den politiske formålserklæring til Forældreansvarsloven.**

Lige nu nævner lovforarbejderne kun børns ret til 2 forældre og straf for samværschikane – hvilket administrativt sætter retten til to forældre forud for børns ret til beskyttelse.

Det må lovteknisk være muligt at stadfæste, enten i loven eller forarbejderne, hvilket vægt barnets ret til 2 forældre relativt bør have i forhold til andre hensyn

- **Lav en definition af barnets bedste i lovens forarbejder og send denne definition ud til Ankestyrelsens familieretsafdeling som et cirkulære.** I definitionen bør indgå en række minimumsstandarder for barnets bedste, som jeg foreslår indarbejdet i samarbejde med Børnerådet, Børns Vilkår og VISO/SISO.

Lige nu står der fatalt i lovforarbejderne, at det er barnets bedste at se begge forældrene. Der står ingen anden definition, såsom tryghed, omsorg og sikkerhed. Denne definition gør samværsstop næsten umuligt, når juristen skal lave en skønsbaseret afgørelse. Og det biologiske bånd er ophøjet til lov, uanset barnets hidtidige, måske større, tilknytning til andre kærlige og omsorgsgivende tryghedspersoner i nærmiljøet.

En højkonflikt-skilsmisse starter ofte, når en forælder flytter fra sin partner for at beskytte børnene.

Især når børnene er små, er det særlig vigtigt at afdække barnets perspektiv. Et lille barn kan være trygt ved uegnede forældre, ligesom det er trygt ved at lege med ild. Overvåget samvær, børnesamtaler og børnesagkyndige samspilsundersøgelser er utilstrækkelig sagsoplysning i de mange sager, hvor en forælder ønsker at beskytte sit barn mod "ilden". Barnet vil ofte trygt opsøge den potentielt farlige forælder, som naturligvis vil opføre sig pænt så længe, der er overvågning. Den beskyttende forælder ødelægges af overbelastning ved at overlade barnet til en person, der reelt er en tikkende bombe.

Der er ikke afsat penge til forældreevneundersøgelse af alle de "tikkende bomber". I sidste ende koster det samfundet milliarder *ikke* at oplyse sagerne, jf. CASA-undersøgelsen.

Principielt bør en såkaldt retlig standard, som barnets bedste, ikke udtømmes med eksemplifikationer, idet man da vil ændre standarden til en regel. Men nogle eksemplifikationer, baseret på den internationale børnekonventions definition af barnets bedste, er helt klart en fordel.

- **Lav et task force til at afdække højkonflikt-skilsmisser.** Dette task force bør bestå af fagpersoner med relevant uddannelse ifht. at afdække forældrenes bekymringer.

Udgangspunktet er beskyldninger om manglende omsorgsevne. Derfor bør barnets kontakt med begge forældre, mens undersøgelsen står på, enten være en fastholdelse af status quo, hvis barnet trives, eller være døgnovervåget i et familiehus med mulighed for akut indgriben. Begge forældre skal garanteres, at status quo under undersøgelsen sker i udredningsøjemed og dermed ikke vil være afgørende for udfaldet af bopæls- og samværssagen. En sund og rask far eller mor, som hidtil har været holdt borte fra barnet af den

personlighedsforstyrrede forældre, kan altså få bopælen, selv om status quo fastholdes i undersøgelsesforløbet.

Fagpersonerne i task force-gruppen bør være beskyttet eller hårdføre over for stalking og klagesager. Der er tale om et felt med psykopater, og de børnesagkyndige bør have erfaring med dette felt.

Alle børnesagkyndige bør testes af psykologer i erhvervslivet for at sikre, at de ikke lider af følelsesmæssige skavanker, der påvirker deres dømmekraft. Der er ingen krav om testning på psykologistudiet eller ved tildeling af praksis.

Det er betænkeligt, at piloter skal testes for psykopati, før de får tildelt ansvar for 100 flypassagerer. Mens sagsbehandlere, psykologers og psykiateres psykiske habitus ikke er testet, før de sættes til at lave afgørende undersøgelser om et barns fremtid.

- **Skriv sanktioner for chikane af bopælsforældre ind i loven.**

I vejledning til Forældreansvarsloven står, at chikane af bopælsforældre kan have indflydelse på forældremyndighed og samvær. Der står intet i selve loven.

77% af de mødre, som chikaneres af en barnets far, har posttraumatisk stress.

(Kilde: SFI's undersøgelse om stalking (2012) og SDU's rapport "Med barnet som gidsel" (2012).

Vejledningen er, i modsætning til selve loven, ikke juridisk bindende, ligesom den vage formulering, "kan have indflydelse på forældremyndighed og samvær" bør rettes til skal

Vi henviser til Finlands henstilling til Danmark 21. januar 2016 ved FN's eksamen om menneskerettigheder om at forebygge og modvirke psykologisk vold mod kvinder. Vi henviser ligeledes til Istanbulkonventionen.

- **Giv barnets hjemkommune lovhjemmel og ressourcer til at undersøge samværsforældre.**

Mange sagsbehandlere er frustrerede over, at samværsforælders kommune kun har ressourcer til at undersøge egne børn og ikke er motiveret til at undersøge forholdene i samværsforælders hjem.

- Kun statsforvaltningen har ressourcer og hjemmel til at undersøge skilsmisseforældre som ikke bor i barnets hjemkommune.

Giv barnet hjemkommune mulighed for at afdække samværsforælders omsorgsevne på lige fod med bopælsforælders i § 50.

Derved hjælper man barnet og den bekymrede forælder med at løfte bevisbyrden for samværsstop, og kommunen kan bedre stoppe evt. skader i tide.

- **Testning for personlighedsforstyrrelser forebygger psykisk vold.** Både statsforvaltningen og barnets bopælskommune bør have frie hænder til at teste forældre for personlighedsforstyrrelser i sager, hvor der er mistanke om, at barnet udsættes for psykologisk vold eller anden mishandling fra én eller begge forældre.

Bekymrede forældre, som har forladt en psykopat, står uden bevis, når de vil beskytte barnet. Statsforvaltningen hævder, at de ikke har penge til at undersøge alle de forældre, som beskyldes for psykopatiske træk. De vurderer, at 45-60% af højkonflikt-sagerne vedrører anklager om vold.

22% af en børneårgang har været udsat for grov psykologisk vold, jf. SFI's rapport "børnemishandling i hjemmet." Psykologisk vold kan medføre bl.a. posttraumatisk stress og psykopatiske træk. Danmark har i Istanbulkonventionen forpligtet sig til at bekæmpe psykologisk vold.

- **Giv kompetencen til de overvågede samvær til barnets hjemkommune** - så foregår overvågningen tæt på barnet, og kommunen kan bedre end statsforvaltningen vurdere, om samværet fungerer på grund af overvågningen, eller om det er sikkert at ophæve overvågningen og udvide samværet. Kommunen har stor erfaring med udsatte børn - og kommunen er motiveret til at gøre sit bedste og komme med anbefalinger ud fra barnets tarv, fordi barnet er kommunens ansvar, også efter de overvågede samvær.
- **Henlæg afgørelser i småtvister om samvær til kommunerne** - altså små tvister som at flytte et samvær, som ligger midt i barnets bedstefars begravelse eller at udvide et samvær pga. storebrors konfirmation. Lige nu mangler der en myndighed, der akut kan løse disse småtvister - og det betyder, at børn og forældre må aflyse vigtige éngangsbegivenheder såsom dødsleje og begravelse eller undlade at tage barnet med til runde fødselsdage og barnedåb for ikke at lave "samværschikane".
- **Lav altid forældreevneundersøgelser i højkonfliktsager med beskyldninger om personlighedsforstyrrelser, vold og misbrug.**
Barnet og den gode forælder kan kun løfte bevisbyrden, hvis forældrene testes og udredes til bunds. Og uden udredning opfylder myndighederne ikke officialprincippet om at sagerne skal oplyses tilstrækkeligt.

Kun 800 samvær stoppes årligt. Til sammenligning har mere end 130.000 danskere psykopatiske træk og mere end 200.000 danskere et misbrug. Kommunen fjerner børn fra 10 gange så mange bopælsforældre!

Mørketallene findes i vores netværk, som er fyldt med uoplyste børnemishandlingssager.

En udredning er dyr – men til sammenligning koster en højkonflikt-skilsmisse, hvor barnet placeres forkert eller skadeligt samvær ikke stoppes, millioner i klagesager, gentagne indbragte sager, gentagne retssager, kommunal hjælp til børn, forældre og søskende, psykologhjælp til andre pårørende (f.eks. bedsteforældre og stedforældre), og ikke mindst en stor økonomisk omkostning for hvert ødelagt barn og for hver beskyttende forælder, der ryger ud af arbejdsmarkedet – og i 2/3 af sagerne ikke genvinder erhvervsevnen.

Jeg vil minde om, at de voldsramte, beskyttende forældre i gennemsnit har mindst 4 års uddannelse efter studentereksamen. De fleste psykopatofre, som bliver nedbrudt, er dygtige fagpersoner. Psykopater vælger status-partnere, som der er fremtid i – indtil de får børn med psykopaten.

I 70'erne brugte man psykiatere til at udrede højkonflikt-sager - disse undersøgelser ligger stadig til grund for højesteretsdomme om samværsstop. Disse udredninger mangler i dag. Afsæt penge til disse undersøgelser. Ifølge statsforvaltningen er loven om forældreevneundersøgelser hypotetisk, når der ikke fra politisk side er lavet en pulje, der giver råd til at enten statsforvaltningen eller kommunen kan udrede forældrene.

- **Giv barnet sin egen advokat.**

Der står i loven, at forældremyndighedsindehaveren er advokat for barnet. Men hvis barnet bor hos den forkerte forælder, eller hvis forældremyndighedsindehaverne er uenige, er barnet retsløst. Barnet har krav på at en gratis advokat til at varetage sine interesser.

- **Beskik advokater til forældre i højkonfliktsager**, da disse normalt handler om beskyttelsen af et barn. Tab af barnet til en forælder, man er i svær konflikt med, er mindst lige så traumatisk som en tvangsanbringelse.

Behandl aldrig højkonfliktsager på skriftligt grundlag i ankestyrelsen, men ved personligt fremmøde med mulighed for transportgodtgørelse til ubemidlede forældre. Lad den kommunale ankestyrelse, som er fagligt dygtig, behandle alle samværsager. Ankestyrelsens familieretsafdeling består af medarbejdere rekrutteret fra statsforvaltningerne, og ankestyrelsens familieretsafdeling gentager statsforvaltningernes fejl.

- **Giv mulighed for domstolsprøvelse af samværsager** i stedet for de lemfældige skriftligt behandlede klageafgørelser i ankestyrelsens familieretsafdeling. Det vil højne børns og beskyttende forældres retssikkerhed meget. Og give mulighed for fri proces, så også fattige forældre kan beskytte børnene.

Giv også mulighed for vidneførelse og domsmænd i disse sager. Når man kan blive varetægtsfængslet i 6 måneder for ikke at udlevere sit barn til samvær eller risikerer at miste sit barn til en psykopatisk voldsmand, må minimumskravet af retssikkerhed være, at sagen er fuldstændig oplyst.

Forestil jer, at I selv forlod en charmerende person, som øvede vold i hjemmet, låste jer inde og som kom med bizarre seksuelle bemærkninger om børnene. Forestil jer, at I ikke havde anmeldt partneren, fordi I var flove eller fordi der aldrig var bevis: Hvilken retssikkerhed ville I selv ønske for jer og jeres børn?

- **Etabler en virksom skilsmisellov mod psykisk vold, herunder psykisk terror og chikane.**

Netværket anbefaler, at loven tager udgangspunkt i diagnosticeret belastningsreaktion eller posttraumatisk stress, da alle reelle ofre har disse lidelser.

Belastningsreaktion og ptsd er reaktive lidelser – dvs. at de er reaktioner på en hændelse. Kan der ikke påvises andre hændelser, der har forårsaget lidelserne, er ptsd en god indikation på fysisk, psykisk og/eller grov økonomisk vold – også selv om der ikke er strafferetligt bevis, der kan føre til domfældelse.

Bemærk at dét at sagsøge den anden forælder konstant også er en form for vold – ingen forælder kan økonomisk og psykisk holde til at skulle i retten hele tiden.

- **Indfør en bestemmelse om, at både barnet OG den primære omsorgsperson skal kunne holde til samvær.** Beskyttelsen af den udsatte forældre mangler i forældreansvarsloven.

Barnets trygge base ødelægges, hvis bopælsforælderen har belastningsreaktion eller posttraumatisk stress af angst for, om barnet kommer levende og uskadt hjem fra samvær. Lad igen posttraumatisk stress og belastningsreaktion danne bevis nok til samværsstop, jf. argumenterne ovenfor. Hvis ikke samværet stoppes, når de første tegn på belastningsreaktion er lægeligt konstateret, risikerer forælderen at miste sit fodfæste på arbejdsmarkedet og i mange af sagerne ryge over på varig offentlig forsørgelse.

- **Afsæt penge til tværfagligt samarbejde mellem kommune, statsforvaltning, udredningsteam og andet fagpersonale omkring barnet. Og lav sammen med VISO et cirkulære til kommunernes Børn og Unge-afdelinger om, hvilket ansvar de har for at tilvejebringe en sagsoplysning, så Statsforvaltningen kan oplyse højkonfliktsagerne på tilstrækkeligt grundlag.**

I de værste sager kører børnesagen i begge instanser:

Statsforvaltningen fastsætter samvær, mens kommunen hænger på støtteforanstaltninger, for at barnet kan holde til samværet.

Vi ser stadig flere sager, hvor kommunen anbringer barnet i familiepleje for at stoppe en skadelig samværsresolution fra statsforvaltningen.

Kommunerne fokuserer på beskyttelse af børn, men ser bevisindsamling som statsforvaltningens opgave.

Ankestyrelsen oplyser, at det ikke er statsforvaltningerne, men kommunerne, som skal tilvejebringe bevis for samværsstop. Dermed overholder hverken kommune eller forvaltning officialmaksimen.

Alle højkonflikt-sager er dårligt oplyste sociale sager. 95% af alle skilsmissebørn (ca. 280.000) har forældre, der har fundet en frivillig løsning. Når der går jura i en børnesag, taber barnet – og ingen empatisk forælder inddrager jura uden grund.

Kun 17.000 sager årligt i statsforvaltningen, trods 300.000 skilsmissebørn. Dvs. at kun 5% af skilsmissebørnene har brug for Forældreansvarsloven. Alle disse børn er potentielt sociale sager. De har brug for beskyttelse mod psykisk og fysisk mishandling – ikke en signallov om børns ret til to normale og uproblematisk forældre.